

Vznik moderního zastupitelstva byl podstatnou součástí zrodu a rozvoje občanské společnosti, v níž parlament i jiné zastupitelské instituce slouží jako jeden z nejvýznamnějších nástrojů vyjádření názorů veřejnosti. Jako takový byl zastupitelský princip coby výraz rovnosti všech občanů předmětem lých bojů mezi konzervativci a stoupenci "pokroku", v jejichž závěru se první zpravidla přizpůsobili nebo podlehli. Právě jejich postoje v této věci, míra přizpůsobování nebo nepřizpůsobování jejich oficiálního programu a rétoriky, a to konkrétně ve Francii první poloviny devatenáctého století, jsou předmětem této práce. Konzervativci rozumím kontrarevoluční proudy vymezující se proti zásadám vyjádřeným francouzskou revolucí, ve Francii většinou legitimisty, později vedle nich i integrální katolíky. Nejvýstižnější je zde definice, kterou pro tento směr v celoevropském měřítku uvádí Otto Urban: "Konzervativní ideologie byla původně spjata s uchováním společenské i politické struktury pozdně feudální společnosti a namířena proti liberálnímu a demokratickému pojetí občanské svobody a rovnosti. Po rozkladu pozdně feudální společnosti v procesu buržoazní revoluce se konzervativní ideologie adaptovala novým podmínkám, prostupovala původní liberalismus a postupně s ním v metamorfózané podobě splynula].". O průběh této metamorfózy zde právě jde, přičemž se nesnažím tuto otázku zodpovědět, ale pouze sledovat jednu stránku tohoto vývoje, jak se odrážela ve veřejných proklamacích tohoto tábora2

.